

Beðið eftir innsigluðum biðleik Kvennalistans

Pá hefur Kvennalistinn komist að þeirri niðurstöðu að það sé heimskulegt að skipta út þingmönnum sinum og sveitarstjórnarfulltrúum á miðju kjör-timabili. Sú ráðstöfun þótti í meira lagi hæpin og ekki í samræmi við kosningalögin þar sem kjörtíma-bilið er fjögur ár og ætlast er til að menn sitji út kjör-timabilið, komi ekki til sérstakar undantekningar-ástæður.

TRYGGVI HARDARSON SKRIFAR

Kvennalistinn hélt landsfund sinn í Hrafnagili í Eyjafirði um síðustu helgi. Fundurinn sendi frá sér ályktun undir yfirskriftinni „konur eiga næst leik.“ Af ályktuninni má ráða að næsti leikur Kvennalistans hafi verið biðleikur og inn-siglaður á staðnum. Vafalaust leikur mörgum forvitni á að vita hver bessi næsti leikur Kvennalistans verður.

Kvennalistinn vill komast á sjéns

Kvennalistinn hefur verið talsvert gagnrýndur fyrir að hafa ekki viljað axla ábyrgð sem ríkisstjórnarpáttóku fylgir. Af þeim sökum lýsir Kvennalistinn því sérstaklega yfir að hann sé tilbúinn til ríkisstjórnarpáttóku. Kvennalistakonur hafa legið undir því ámæli að hafa viljað varðveita pólitískan meydóm sinn með því að standa utan stjórnar og vera þannig „stikk frí“ þegar gripa þarf til óvinsæla aðgerða.

Yfirlýsingin um að sækjast eftir ríkisstjórnarpáttóku er samt marklaus nema annað og meira fylgi í kjölfarið. Í fyrsta lagi kallað það á mun ákveðnari stefnumótun í ýmsum málum inn á við hjá Kvennalistamum svo aðrir flokkar geti átt að sig á hvað hann stendur fyrir og hvað hann vill. Í öðru lagi verður Kvennalistinn að vera tilbúinn til málamiðlunar við aðrar

flokka, ætli hann sér í samsteypu-stjórn.

Kvennalistakonur virðast hafa átta sig á því að áhrifaleysi þeirra og einangrun skilar engu, hvorki úrbótum né atkvæðum. Þær verði að fara að sanna sig eigi þær ekki að deyja drottini sínum í íslenskri pólitík. Hvort ríkisstjórnarpáttata ein og sér dugi þær til verður tíminn að leiða í ljós.

Kröfugerðarpólítik án forsendna

Það sem einkennir ályktun Kvennalistans óðru fremur er að tind eru saman nokkur fögur markmið sem eflaust má finna í stefnuskrám hjá öllum flokkum. Hins vegar segir ekkert um það hvernig eigi að ná pessum markmiðum. Kvennalistinn virðist ennþá vera á „nei-aldrinum“ og skodanir þeirra byggjast á því hvað eigi ekki að gera. Ekkert kemur fram um hvað eigi að gera og því býda menn eftir biðleiknum.

Heldur Kvennalistinn virkilega að það þýði að bjóða upp á stefnu sem hljómar: „Kvennalistinn vill reka þjóðfélagið af skynsemi og með hagsmuni heildarinnar í huga, á sama hátt og fólk reynir að reka heimili sín?“ Eða: „Kvennalistinn vill leita allra leiða til að finna hæft fólk í þau störf í dreibýlinu sem illa gengur að ráða í, svo sem við kennslu og heilsu-

gæslu?“ Hvað á Kvennalistinn við þegar hann segir: „Það er löngu komið í ljós að aðfengnar lausnir henta sjaldan óbreyttar á Íslandi. Mál sjávarútvegs, iðnaðar og landbúnaðar þarf að taka til ræklegrar endurskoðunar og hafa umhverfisvernd að leiðarljósi á öllum svíðum atvinnulífsins?“

að af karlaflokkunum. Þá geta Kvennalistakonur sagt: þarna sjá-iði, svona eru karlarnir alltaf.

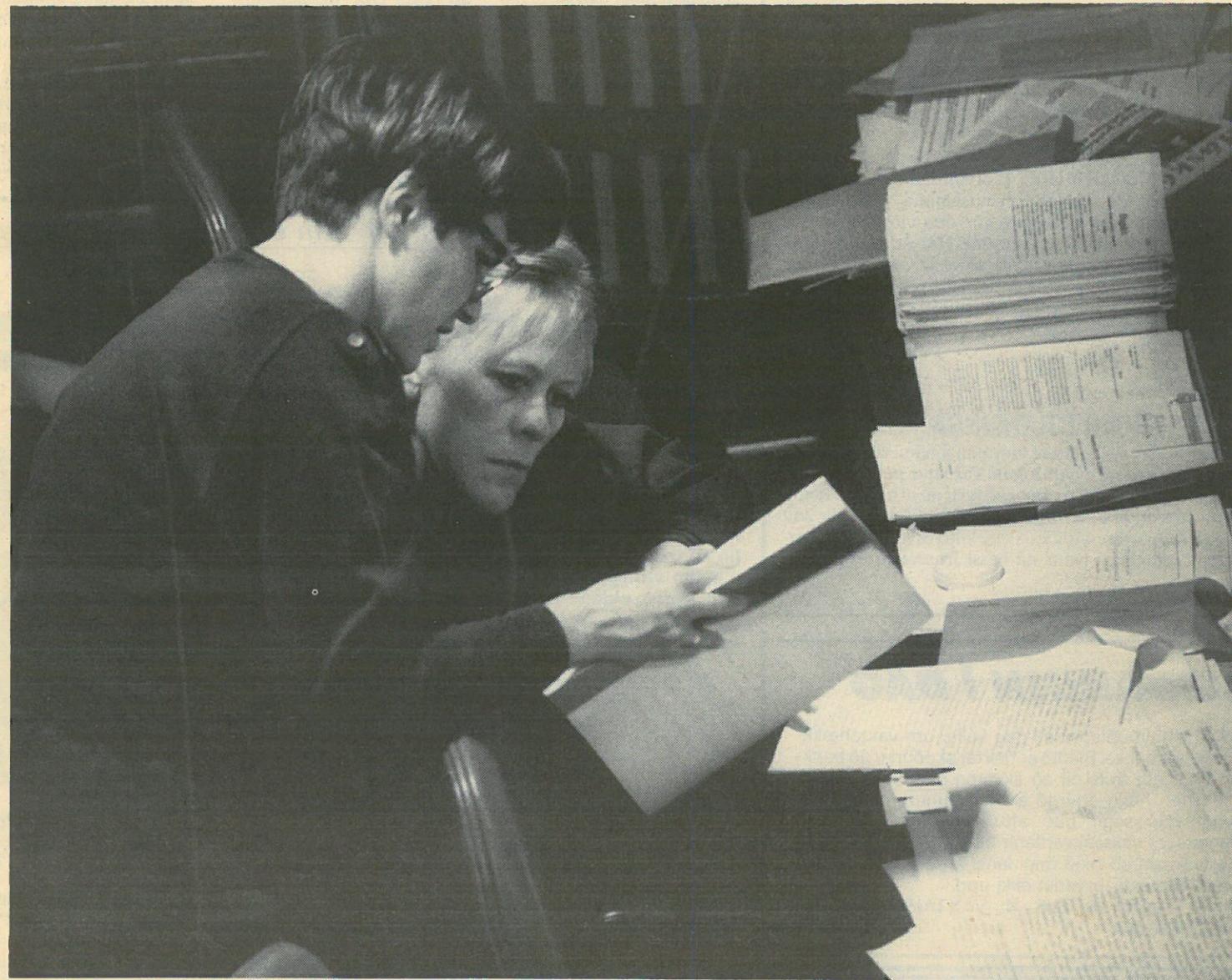
EB óvinur kvenna

Afstöðu Kvennalistans til þeirra málá sem Íslendingar standa nú frammi fyrir er helst að finna í afstöðunni til EB. Í ályktun þeirra segir: „Fiskimiðin eru ein helsta audlind Íslendinga, og það kemur ekki til greina að veita öðrum aðgang að þeim. Miðstýrt og þungt fyrirkomulag Evrópubandalagsins er andsnúið smáþjóðum og kann auk þess að veikja stöðu kvenna verulega. Þess vegna hentar aðild að EB ekki við núverandi aðstæður.“

Parna er talað í véfréttastíl. Kvennalistinn hefur alltent komist að þeirri niðurstöðu að EB sé fjandsamlegt smáþjóðum og kunni auk þess að veikja stöðu kvenna verulega. Því sé rétt að bíða. Parna er að finna megininn-tak stefnu Kvennalistans. Við erum á móti og viljum býda og sjá til. Ekki orð um hvað gera skal.

En Kvennalistakonur eiga njóta sannmælis og vissulega er það ánægjuefni að hann skuli hafa teknið afstöðu til vandræða Byggingsjóðs ríkisins. Þær sjá að það húsnæðiskerfi sem var komið á fót árið 1986 gengur ekki lengur. Hvort það sé tímabært nú á tímum þjóðarsáttar að hækka vexti á húsnæðislánum er svo annað mál.

Kvennalistinn segist vera að hefja kosningabaráttu. „Við ætlum að sækja fram djarfar og gagnrýnar á okkar stöðu og annarra. Íslenskt þjóðfélag kallað á breytingar og við munum svara því kalli.“ En hvert er svarið? Hvaða breytingar vill Kvennalistinn? Svörin er ef til vill að finna í innsigluðum biðleik Kvennalistans norður í Hrafnagili.

Kvennalistakonur virðast ekki vita hvað þær vilja en hafa aftur á móti óljósa hugmynd um hvað þær vilja ekki.